

Herran juhlat oppitunti 3. Sukkot -Lehtimajanjuhla

opettaja Isak Penzev 28.9.2012

Shalom ystävät. Jatkamme oppitunteja Herran juhlista.

Herran juhlat ovat hyvin merkittäviä tapahtumia juutalaisen kansan keskuudessa. Valitettavasti kirkollisille piireille nämä juhlat eivät merkitse mitään. Tänään haluan esittää teille enemmän Israelin kansan ja muiden kansojen yhtenäisyyttä. Lehtimajanjuhla niin kuin yhdistää kaikki kansat. Sillä tämä on ainoa juhla, josta Tanachissa mainitaan, että kaikki kansat tulevat viettämään sitä. Myöhemmin palaamme tähän aiheeseen.

Nyt haluan käsitellä tämän juhlan raamatullisia lähteitä ja tapoja. 3. Mooseksenkirja 23: 33 - 36: Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: " Puhu israelilaisille ja sano: Tämän seitsemännen kuun viidentenätoista päivänä on lehtimajanjuhla Herran kunniaksi. " Lehtimaja tarkoittaa käänöksissä telttaa. Hebrean kielellä se on monikossa sana sukkot. Juutalaisessa traditiossa tätä juhlaa nimitetään sukkot-juhlaksi. Ja jos muissa Raamatun paikoissa puhutaan lehtimajanjuhlasta, se tarkoittaa nimenomaan tätä sukkot-juhlaa.

Jatkamme eteenpäin, jae 35: " Ensimmäisenä päivänä pidettäköön pyhä kokous; älkää silloin yhtäkään arkiaskareta toimittako. "Tässä jakeessa me näemme, että ensimmäinen juhlapäivä ja muut päivät on jaettu erikseen. Ja jae 36 jatkaa: " Seitsemänä päivänä tuokaa uhri Herralle. "Tässä me näemme, että ensimmäinen juhlapäivä on erikseen mainittu. Ensimmäisestä päivästä puhutaan pyhän juhla kokouksen päivänä. Toorassa näitä erikoispäiviä, joista mainitaan pyhä kokous, verrataan shabatti-kokoukseen. Tässä erikoispyhäpäivän yhteys shabatin kanssa tarkoittaa sitä, että niinä päivinä ihminen vapautuu kaikista jokapäiväisistä askareista. Tämän kiellon tehdä pyhäpäivänä töitä me voimme nähdä myös muissa luvun 23. jakeissa, kuten 7. ja 21. jae, joissa sanotaan: " ja kuuluttakaa pyhä kokous juuri siksi päiväksi; silloin älkää yhtäkään arkiaskareta toimittako. "

Haluan nyt mennä vähän syvemmälle juutalaiseen traditioon ja selvittää, mitä erilaista pyhäpäivässä on. Eurooppalaisissa kielissä on yleensä yksi sana, joka merkitsee vain pyhäpäivää. Juutalaisuudessa on eri tasot ja merkitykset pyhien juhlapäivien kesken. Me voimme nähdä tämän hyvin tarkkaan esim. Sukkot-juhlan kohdalla. Siinä missä lehtimajanjuhlan ensimmäinen pyhäpäivä on erotettu erikseen muista päivistä, sitä nimitetään Jom tov-päiväksi. Hebreankielellä se tarkoittaa: hyvä, siunattu päivä. Tämän Jom tov-päivän tarkoitus on, että sinä päivänä kutsutaan aina

kokous ja se on pyhä juhlapäivä. Ainoa ero Jom tov-päivän ja shabatin välillä on siinä, että Jom tov-päivänä on sallittu tehdä ruokaa ja siirtää tai kantaa tavaroita paikasta toiseen. Tämä määräys on lähtöisin Toorasta, minkä näemme 2. Mooseksenkirjasta 12: 16. jakeen lopusta: " Mitään työtä älköön tehtäkö niinä päivinä; ainoastaan se, mitä kukin tarvitsee ruuaksi, ainoastaan se valmistettakoon. " Eli Jom tov-päivänä on sallittu valmistaa ruokaa. Tämä on erotus shabatinpäivästä, koska shabattia varten valmistetaan ruoka etukäteen.

Lehtimajanjuhlan kesto on seitsemän päivää, minkä näemme 23. luvussa jakeessa 36. Lehtimajanjuhlan aikana muut päivät ovat osittain juhlapäiviä ja niitä nimitetään sanalla HOL HA MO'ED. Se tarkoittaa hepreankielessä arkipyhäpäiviä. Tämä aika on myös erikoinen ja me näemme niille päiville erikoisaikataulut. Temppelein aikana sinä aikana uhrattiin uhreja Herralle. Aina uhrin aikana on puhuttu rukouksesta, ja tämän HOL HA MO'ED aikana on myös erityiset juhlarukoukset. Luetaan myös ylistyssanat psalmista. Juhla ja iloinen tunnelma on koko viikon ajan. On myös sallittu tehdä työtä, jos tilanne niin vaatii. Näin me näemme, mikä ero on Jom tov-päivällä ja HOL HA MO'ED -päivillä. Herran juhlassa, joita vietetään pitempään kuin yhden päivän, me näemme erikoisjuhlapäivät, jotka on erotettu muista juhlapäivistä.

Traditionviettotavat koskevat jokaista juhlapäivää. Minkälaisia tapoja noudatetaan lehtimajanjuhlan aikana? Ensimmäinen tapa on, että rakennetaan maja. Tämän määräyksen me näemme kirjallisessa Toorassa. Luemme jakeet 42 - 43: " Seitsemän päivää asukaa lehtimajoissa, kaikki Israelissa syntyneet asukoot lehtimajoissa, että teidän jälkeläisenne tietäisivät, kuinka minä annoin israelilaisten asua lehtimajoissa, kun vein heidät pois Egyptin maasta. Minä olen Herra, teidän Jumalanne. " Tässä voi tehdä pienen korjauksen. Tämä majanrakentamiskäsky kuuluu ainoastaan Israelin maahan. Israelin ilmasto antaa mahdollisuuden asua majoissa viikon ajan. Muualla maailmassa, missä juutalaiset asuvat, ilmasto on paljon huonompi ja kylmempi kuin Israelissa.

Monet juutalaiset rabbit ja opettajat ovat esittäneet kysymyksen: Onko pakollista rakentaa maja Israelin maan ulkopuolella, ja jos on, niin millä tavalla tätä pystyy noudattamaan? Ja he ovat tehneet yhtenäisen johtopäätöksen, että jokainen juutalainen olisi rakentava lehtimajan Israelin maan ulkopuolella sen tähden, että tämä käsky säilyisi sukupolvesta sukupolveen eikä unohtuisi. Haluan korostaa vielä, että majan rakentaminen Israelin maan ulkopuolella ei ole Tooran käsky, vaan juutalaisten viisaiden johtopäätös. Myös on paljon väitteitä siitä, mitä tarkoittaa "asua lehtimajoissa". Pitääkö perheen asua koko viikon ajan lehtimajassa jossain Pohjois-Suomessa? Lähtökohtana on se, että Toora on annettu ihmiskunnalle, että ihminen

elää eikä kuole. Pitää ymmärtää, että kylmissä olosuhteissa perheen asuminen lehtimajoissa voisi olla terveydelle hengenvaarallista. Sen perusteella tehtiin yhtenäinen johtopäätös, mitä lehtimajoissa asuminen tarkoittaa. Päätös oli sellainen, että jos ihminen haluaa elää, hänen pitää syödä joka päivä. Sen pohjalta tehtiin määräys, että jokainen juutalainen lehtimajan juhlan aikaan menee päivittäin majaan ja syö siellä.

On olemassa myös toinen mielipide, joka ei ole ehkä niin yleinen kuin edellinen. Tämä mielipide on se, että jos sinä Lehtimajanjuhlassa olet juhlapäivänä syönyt aterian, sinä olet niin kuin asunut lehtimajassa seitsemän päivää.

Tänään näemme, minkälaisia ongelmia syntyy, kun juutalaiset asuvat hajotuksessa Israelin ulkopuolella, mutta niitäkin ongelmia pystyy ratkaisemaan.

Toinen lehtimajanjuhlaan liittyvä kirjallisen Tooran käsky koskee lulavia. 23: 40 sanotaan: " Ensimmäisenä päivänä ottakaa ihania hedelmiä puista, palmunoksia ja tuuheiden puiden lehviä sekä pajuja purojen varsilta, ja pitäkää iloa seitsemän päivää Herran, Jumalanne edessä. " Mitä tarkoittaa "ihania hedelmiä puista? " Se tarkoittaa sitrushedelmiä. Israelissa otetaan erikoishedelmää, jonka nimi on etrog. Mutta ihana hedelmäpuu voi olla sitrushedelmäpuu tai joku sen sukulainen sitruuna. Palmunoksat voi hyvin ymmärtää, mitä ne ovat. Sitä ei tarvitse kommentoida. Mutta mitä tarkoittaa " tuuheiden puiden lehviä. " Juutalaisten viisaiden tulkinnassa ne ovat myrtinlehtiä. Se on hyvin tuoksuva, vihreä kasvi. Paju on joen varsilta.

Meillä on nyt kolme erilaista lehteä ja yksi hedelmä. Ja kolmesta lehdestä tehdään yksi kokonaisuus. Otetaan lehdet yhteen käteen ja hedelmä toiseen käteen, ja yhdistetään molemmat kädet yhteen ja heilutetaan niitä. Idässä entisaikaan lehtien heiluttaminen oli ilon merkki. Juutalaiset viisaat näkevät tämän heiluttamisen myös niin kuin rukouksena. On tapana ottaa tämän seitsemän päivän aikana lulav käteen ja heiluttaa kuusi kertaa, vasemmalle, oikealle, eteen, taakse ja ylös ja alas. Se heiluttaminen kuuteen suuntaan tarkoittaa, että Kaikkivaltiaan Jumalan valta on kaikkialla. Ja me iloitsemme siitä, että Hän on meidän Kuninkaamme ja Jumalamme. Ja pyydämme Häneltä, että Hänen valtansa laajenisi koko maailmaan.

On paljon selityksiä, mitä nämä neljä: kolme lehteä ja hedelmä tarkoittavat. Minkä takia nimenomaan niitä pitää ottaa? Itse olen hyvin tyytyväinen seuraavaan selitykseen: Tämän koko lulavin neljän kasvin tarkoitus viittaa neljään juutalaisen luonteenpiirteen selitykseen. Sitrushedelmällä on sekä tuoksu että myös maku. Maku tarkoittaa Tooran tietoja. Tuoksu tarkoittaa ihmisen tekemiä hyviä tekoja. Ja tämä hedelmä - etrog - symbolisoi sellaista juutalaista, joka tietää Toorasta, noudattaa sitä

ja tekee hyviä tekoja elämässään. Palmu on yleensä viikunapuun hedelmä. Viikunapuun hedelmässä on maku, mutta ei ole tuoksua. Se symbolisoi sellaista juutalaista, jolla on Tooran tietoja, mutta ei ole hyviä tekoja elämässään. Myrtti on hyväntuoksuinen, mutta siinä ei ole makua. Se symbolisoi juutalaisia, jotka eivät tunne Tooran Sanaa, mutta tekevät paljon hyviä tekoja. Pajulla taas ei ole tuoksua eikä makua. Se kuvaa juutalaisia, jotka eivät tunne Tooraa eivätkä tee hyviä tekoja, mutta he kokevat itsensä kuitenkin juutalaisiksi. Sen takia tämä koko lulav on yhdistetty yhteen nippuun. Tämä lulav-nippu yhdistää koko Israelin ja symbolisoi koko Israelia. Ne juutalaiset, joilla ei ole Tooran tietoja, täydentävät niitä seuraavan vuoden aikana. Ja ne, joilla ei ole hyviä tekoja, oppivat tekemään niitä.

Olemme puhuneet myös siitä, että lulavin heiluttaminen on ilon merkki. Se on myös kuninkaan vastaanottamisen merkki. Muistamme, kun Jeshuan saapuessa Jerusalemiin kansa heilutteli palmun lehviä hänen edessään, vaikka silloin ei ollut Sukkotin aika. Mutta tätä lehtien heilutusta käytetään yleensä kuningasta vastaanottaessa. Ja lulavin heilutus on suuri merkki Jumalan valtakunnan ylistämisestä. Lehtimajanjuhla on esikuvana siitä messiaanisesta kuningasvaltakunnasta, jota me vielä odotamme.

Me elämme tänä päivänä siinä, missä tuleva messiaaninen valtakunta on vielä piilotettuna. Meillä on vain pieniä piirteitä messiaanisesta valtakunnasta, joita me voimme käyttää meidän aikanamme, koska me olemme Messiaan palvelijoita. Mutta kaikki me odotamme, että Messiaan valtakunta tulee ja avautuu meille täydellisesti. Niin kuin perinteisessä juutalaisessa rukouksessa sanotaan: " Kaikki paha lähtee tästä maailmasta, kun Sinä, Kaikkivaltias Jumala pyyhit synnit pois tästä maailmasta. " On tuleva aika, jolloin kaikki paha karkotetaan pois maailmasta.

Profeettojen silmissä tämä Sukkot-juhla on maailmanlaajuinen juhla. Sakarias kirjoittaa meille tästä aiheesta, 14: 16: " Mutta kaikki niiden pakanakansain tähteet, jotka ovat hyökänneet Jerusalemiä vastaan, käyvät vuosi vuodelta sinne ylös kumartaen rukoilemaan kuningasta, Herra Sebaotia, ja viettämään lehtimajanjuhlaa. " Tämä on hyvin tärkeä käsky, jonka kaikki kansat ottavat itselleen. Profeetta kirjoittaa myös, mitä tapahtuu, jos tätä käskyä ei noudateta. 17 - 18: " Ja mitkä maan sukukunnista eivät käy ylös Jerusalemiin kumartaen rukoilemaan kuningasta, Herraa Sebaotia, niille ei tule sadetta. Ja jos egyptiläisten sukukunta ei käy eikä tule sinne ylös, ei tule sitä heillekään, vaan heitä on kohtaava se vitsaus, millä Herra rankaisee niitä pakanakansoja, jotka eivät tule sinne ylös viettämään lehtimajanjuhlaa. "

19. jakeessa profeetta tekee johtopäätöksen: " Tämä on oleva egyptiläisten synnin palkka ja kaikkien niiden pakanakansojen synnin palkka, jotka eivät käy sinne ylös viettämään lehtimajanjuhlaa. "

Tämä on hyvin elävää kuvaa, mitä tapahtuu messiaanisessa valtakunnassa, missä juhlat tulevat herkästi esille. Ottakaa huomioon tärkeä asia. Hyvin merkittävä asia on, että kaikki muut kansat tulevat Jerusalemiin viettämään lehtimajanjuhlaa kumartaen Herran edessä. Ei Israelin tilalle vaan yhdessä Israelin kanssa. Minä ja myös minun ystäväni ovat samaa mieltä, että kaikki Herran juhlat ovat hyvin merkittäviä ja koskevat kaikkia muitakin kansoja, ei ainoastaan Israelia. On hyvin tärkeää, että kaikki muut kansat olisivat yhdessä israelilaisten kanssa noudattamassa näitä käskyjä ja viettämässä Herran juhlaa, eivätkä ajattelisi, että he ovat Israel.

Kaikkien kansojen pitää ymmärtää yhtenäisyys, että he ovat yhtä israelilaisten kanssa. Eikä niin, että he olisivat Israelin tilalla. Ilman tätä tuntemusta on hyvin vaikea päästä eteenpäin. Lehtimajanjuhlan, sukkotin, merkitys tulevassa Messiaan valtakunnassa on hyvin merkittävää. Ja me näemme, että Toora elää ja Jumalan käsky on edelleen voimassa, kun me tänä päivänä kaikki yhdessä vietämme tätä lehtimajanjuhlaa. Lehtimajanjuhla on sadonkorjuun juhlista viimeisin. Se on syysaikana niin kuin sadonkorjuujuhlien pääjuhla, ja se näyttää miten kaikki muut kansat ja Israel ovat yhdessä viettämässä tätä Herran juhlaa sadonkorjuun syysjuhlan aikana.

Vielä pari asiaa, joita haluan korostaa. Sukkot juhlan liittyä myös juutalaiseen traditioon. Esimerkiksi temppelein aikana oli tapana viimeisenä lehtimajanjuhlan päivänä, jota nimitetään suureks HOSHANNA RABBA, että silloin yleensä uhrin päälle kaadettiin vettä. Tämä ei ollut Tooran käsky, mutta se oli tapana juutalaisten keskuudessa. Evankeliumin tekstistä me näemme sen tavan heijastuman. Jeshua itse hyväksyy tämän juutalaisen tavan ja haluaa itse selittää sen merkityksen Johanneksen evankeliumissa 7. luvussa. 7: 2. puhuu meille, että tämä tapahtui lehtimajanjuhlan aikaan. Ja jae 37: Mutta juhlan viimeisenä, suurena päivänä (tämä siis tarkoittaa lehtimajanjuhlaa) Jeshua nousi seisomaan ja huusi: " Jos joku janoaa, niin tulkoon minun tyköni ja juokoon. Joka uskoo minuun, hänen sisimmästään on, niin kuin Raamattu sanoo, juokseva elävän veden virrat. " Jeshua tekee tässä vertauskuvaa uhrin päällä kaadettavasta vedestä viimeisenä HOSHANNA RABBA. Jeshua vertaa esikuvana Pyhän Hengen vuodatusta. Pyhä Henki, elämä ja vesi ovat yhtenäisiä juutalaisessa näkökulmassa.

Ja mikä on Israelin rooli koko maailmassa? Sukkotin aikana kaikki kansat tulevat uhraamaan ja kumartuvat Herran edessä. Jos me katsomme 4. Mooseksenkirjaa 29: 13. eteenpäin, me näemme, että lehtimajanjuhlan aikana on seitsemän päivän aikana uhrattu yhteensä 70 mullikkaa, 70 kansan edessä. Uhrattu kaiken pakanakansan puolesta. Erikoisuuden näemme siinä, että Jumala on puhunut näiden seitsemän päivän olevan tarkoitettu kaikille, mutta teille israelilaiset, Minä teen jotain erikoista. Katsomme 3. Mooseksenkirjaa 23. lukua. 36. jae: " Seitsemänä päivänä tuokaa uhri Herralle. Kahdeksantena päivänä olkoon teillä pyhä kokous, ja tuokaa uhri Herralle; se on juhlakokous, älkää silloin yhtäkään arkiaskareta toimittako."

Seitsemän juhlapäivän jälkeen tulee kahdeksas päivä, joka on myös pyhä Jom tov-juhla. Toisaalta se on Sukkotin jatkoa. Toisaalta se on erityispyhäpäivä. Silloin pidetään kokousta. Se on lehtimajanjuhlan päätösjuhla. Se tarkoittaa, että Jumala vielä seitsemän päivän jälkeen jatkaa ilopäivää pyhän kokouksen juhlapäivänä. Kahdeksas päivä lehtimajanjuhlan aikana on niin kuin kansainvälinen yhdistymisjuhla. Keskiajalla tämä viimeinen kahdeksas päivä sai vielä erikoismerkityksen. Sinä päivänä Tooran lukeminen on suoritettu ja sen jälkeen aloitetaan lukemaan Tooraa taas alusta seuraavan vuoden aikana. Tätä kahdeksatta päivää on sanottu myös Simchat Tooraksi eli Tooran ilopäiväksi. Silloin on suoritettu kaikki vuoden Herran juhlat Israelin kansan keskuudessa.